

Kierchenvisiounen

Léif Frënn

Vill Mënschen pilgeren all Joer bei de Willibrord op d'Graf, hoffentlech net nëmmen aus Traditioun, mä well mir eis mat eisem 2. Patréiner wëllen op de Wee maachen zu deene Mënschen, déi Gott eis op de Wee stellt. Hien huet mat deene Mënschen geschafft, déi e virfonnt huet, an dat mat deene Mëttelen, déi him deemolls zur Verfügung stoungen.

De Paul Zulehner, en emeritéierte Professor an der Pastoraltheologie vun der Universiteit Wien, huet zu Déifferdeng am ale Stadhaus eng Konferenz gehalen iwuer d'Kierchevisiounen. En huet natierlech vill vu sengem Buch zitëiert, an ech hoffen datt der vill vun eis uechter d'Land sech mat esou Saachen och emol, wéinegstens gedanklech, offannen, a sech probéiere virzestellen wéi d'Kierch muer kann ausgesinn.

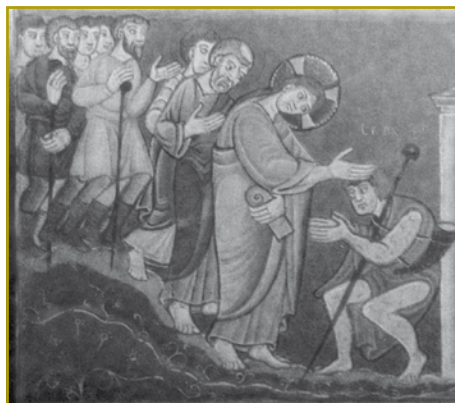
Et ass nämlech kloer, datt een dat u verschiddene Beispiller vun der Bibel uknäppe kann. Ech hunn elo déi Plaz vum Aussätzegen erausgewielt; mir kënnen och aner Saachen huelen.

Mir mierken et, d'Zäit vun der Vollekskierch ass eriwuer.

Wat heescht dat iwuerhaupt, d'Vollekskierch? Dat heescht datt all déi, déi zum Vollek gehéieren, och zur Kierch gehéieren. Dat war viru Joren einfach. Mir hunn zu Lëtzebuerg gesot: hei zu Lëtzebuerg wunnen 300.000 Leit, 300.000 Wäisser, 300.000 Katholiken, 300.000 Lëtzebuenger. E Land, eng Diözese, eng Relioun, eng Natioun.

Dat mir eis domadder hautdesdaags beléien, ech mengen dat huet an der Zwëschenzäit Jiddere begraff. Mir kommen awer net dovun lass. Mir soe nach ëmmer: mir hunn esou vill Prozent Chrëschten. Mir missten et

dach ëmdréien, a soen: mir rechnen net méi vun Honnert zréck, mä vun Null erop, d.h. mir froen eis, bei wéi vill Mënsche geléngt et dann haut, datt se där Visioun vum Jesus noginn, sech mat him identifizéieren, sou datt se eng Gemeinschaft bilden an och do bereet si matzeschaffen?

Evangelium Mt 8 – d'Heelung vun engem Leproskranken, lechtermacher Codex

Foto: Fernand Huberty

Ech mengen eis Kierch, eis Gemeinschaft vun der Kierch, déi gött gesond wann se erëm bereet ass net nëmmen an de Spigel ze kucken a sech mat sech selwer ze beschäftegen. Si ass schliisslech nëmmen en Instrument. Se muss sech relativéieren, an zwar muss se sech staark, vill méi staark, net op Geboter, Verboter a Gesetzer beruffen, wéi mer et gäre maachen, oder op d'Dogmatik, mä op de Jesus Christus, dee mat sengem Geescht an dëser eiser Welt um Wierken ass. Wie

sech op Gott beriff, deen hëlt seng eege Wichtigkeet automatesch zréck. Mir probéieren ëmmer déi Gestalt vun der Kierch ze rette wéi mer se kann hunn: mam Parliwien, mat der Kierch am Duerf, mat dem Tuerm, mat dem Lauden, mat deem, wat mer sou erlieft hunn u Präsessiounen, u Weirauch, u Kleeder, u Gesank, u Feierlechkeeten un Autoritéit an Afloss asw. (Denke mir nëmmen un d'Muecht an den Afloss vu menge Virgänger dem Mgr Elz, dem Mgr Posing)

An da maache mer op Däiwel komm eraus Strukturreformen, déi awer brutal bürokratesch sinn an oft ouni Visiounen. De Stadium vun der Bürokratie, dat ass déi Phase virum Dout.

Do wär et besser mir géifen eis froen: wat fir Visiounen hu mer dann nach fir mar? Eréischt am 2. Schrëtt giffe mer da kucken: bei déi Visioun passt wat fir eng Struktur? Mir brauche fir d'éischt de Wäin an dann eréischt de Schlauch oder d'Faass fir en dran ze maachen. Mir maache mol Schläich, mir maache Fässer, awer mir hu kee Wäi fir dran ze schëdden.

Ech mengen et ass wichtig datt mir eis an de Jesus eraliesen. Do seet den Zulehner z.B.: „Wer in Gott eintaucht, taucht bei den Armen wieder auf. Der Weg Jesu führt immer zu denen, die der Heilung bedürfen und die Kirche ist berufen in der Nachfolge des Heilands Heil-Land zu sein.“

(Fortsetzung Säit 12)

Mir wënschen eisen Memberen a Lieser
vill Gléck an eng gudd Gesondheet
fir dat Neit Joer 2015

Jongbaueren- a Jongwënzerdag 2014

Eng staark Famill, fir datt de Betrib staark gëtt a bleift

Grousswuert vum Här Chanoine Leo Wagener a Verriedung vum Här Äerbëschof

Här President, Här Minister, léif Éieregäscht, sehr geehrter Herr Prof. Dr. Toews,

léif Invitéen a Membere vun de Lëtzebuenger Jongbaueren a Jongwënzer,

Ech wëll lech fir d' éischt déi härelechst Gréiss vum Här Äerbëschof Jean-Claude Hollerich iwermëttelen, dee wierklech gär selwer hei gewiescht wier.

Hien ass leider verhënnert wéinst der Feier zum Undenken un déi Lëtzebuenger Missionarinnen a Missionaren, déi bei de gewaltsamen Onrouen am Congo viru 50 Joer ëmkoumen.

Ech si sécher, datt d'Thema vun dësem Jongbaueren- a Jongwënzerdag den Här Äerbëschof och interesséiert hätt: Et geet jo dobäi ëm d'landwirtschaftlech Familljebetriber. An dem Wuert „Familljebetrieb“ stieche jo zwee Begrëffer: dee vun der „Famill“ an dee vum „Betrib“.

Iwwert déi landwirtschaftlech Betriber, déi net industriell, mee a Familljestructure bedriwwe ginn, schwätzt jo herno den Här Prof. Dr. Toews. Ech wëll op dëser Plaz eppes zu der „Famill“ soen a mech dobäi op e Wuert vum Här Äerbëschof bezéien, dat ugangs dësés Mounts erauskoum, mat dem Titel „Familien stärken, der Gesellschaft Zukunft geben“.

Doranner seet hien, datt staark Familljen de Grondsteen sinn a bleiwe fir d'Zukunft vun der Gesellschaft. Mir wëssen, datt et net nëmme méi dee klassesche Familljmodell - mat bestueten Elteren (Mann a Fra) mat hirem eegene Kand oder Kanner - gëtt, mee vill ganz ënnerschiddlech Familljekonstellatiounen, déi ech lech net opzeziele brauch. Jidderee vun äis weess dat aus sengem eegenen Erliewen doheem oder am Bekanntekrees.

Bei de rezenten - an zum Deel heftegen - Diskussiounen am Kader vun den neie familljepolitesche Moossnahme vun der Regierung gouf och erëm vu verschiddene Kreesser, Polemik mat de sougenannten 3 K gemaach: Kirche, Küche, Kind.

Nom Motto: Mir müssen dat aalt verstëbste Familljebild endlech lass ginn (wat vun der Kierch propagéiert gëtt) an no deem eng Fra just als Mamm - an zwar hannert dem Kachdëppen - gesi gëtt an déi als Ausgank just de Massbesuch um Sonndeg - an et kënnst een nach derbäi setzen: de Stall oder d'Mëllechkummer huet. Mat dëse polemische Stereotypen, déi d'Kierch jiddefalls laang iwerwonnen huet, komme mir weder am politeschen nach am gesellschaftlechen Discours virun.

An deem schonn zitéierte Pabeier fuerdert den Äerbëschof de Staat an och d'Kierch op, alles drun ze setzen, fir datt d'Familljeliewe geléngt. Vun deem Geléngen hänkt et jo och e Stéck of, ob mir staark Familljen hunn.

Et geet drëm: „strukturelle Optionen zu wählen, die es Kindern und Eltern ermöglichen, ihre selbst gewählte Zukunft zu gestalten“. An hie freet:

„Inwiefern aber werden Eltern prinzipiell noch unterstützt, um ihre Kinder selber zu erziehen?“

Mir wësse jo, datt et op eise Bauerebetriber ganz ënnerschiddlech Familljemustere ginn: Bei deenen engen ass de jonke Bauer bestuet, bei anere lieft hie mat enger Partnerin ouni Familljebuch zesummen. Bei deenen enge geet déi jonk Fra um Haff virun eraus schaffen an dat a Vollzäit, bei aneren hëlt si sech eng Auszäit, esou laang wéi d'Kanner kleng sinn. Nach bei anere bleift si ganz doheem an hëllef je nodeem um Betrib mat. Niewebäi gesot: Wien de Choix hëlt, fir net eraus an eng Firma oder bei de Staat schaffen ze goen, läit dofir net dee ganzen Dag faul um Canapé! Op engem Baurebetrieb jiddefalls net.

Egal wéi d'Familljeliewen um Betrib och ausgesäit: Perséinlech sinn ech dervun iwerzeegt, datt d'Stärkt vum Bauerebetrieb net nëmme vun der fachlecher Kompetenz beim Véi oder beim Akerbau, beim Management, der Optimisierung vun de Maschinnen an der Rationalisierung vun de Aarbechtsprozesser ofhänkt, mee och ganz vill vun der Stärkt vum Familljenzusammenhalt.

Ee staarke Betrib brauch och eng staark Famill oder anescht ausgedréckt: eng staark Famill hëllef immens vill, fir datt de Betrib och staark gëtt a bleift!

Zum Schluss vu mengem Message wëll ech de groussen an oprichtege Merci vum Här Äerbëschof un d'Adresse vun de Responsable vun de Jongbaueren a Jongwënzer, mat hirem Aumônier an hirem Staff um Siège aussprechen, fir Är formidabel Aarbecht am Verband, déi jo och een Déngscht um Bauerestand an un der Gesellschaft ass.

Et ass einfach super feststellen, datt et - 87 Joer no der Grënnung - nach ëmmer jonk an dynamesch Jongen a Meedercher gëtt, déi sech benevol an de regionale Gruppen an um

nationale Plang fir d'Uleies vun der Landwirtschaft a vun der Entwicklungszesummenaarbecht a Westafrika asetzen. An dat mat Kompetenz, mat Ausdauer, mat Asazwëllen a mat jugendlecher Kreativitéit.

Ech weess aus deenen 20 Joer, wou ech d'Chance hat dierfen Ären Aumônier ze sinn, datt den Engagement bei lech eng Schoul fir d'Liewen ass. Déi, déi duerch déi Schoul gaange sinn, sinn net méi domm ginn. Am Contraire: si hunn op ville Pläng Verantwortung iwerholl an hu genee dat gemaach, wat den Äerbëschof a sengem schonn zitéierte Bréif als Pflicht gesäit, nämlech: „(...) sich als Bürgerinnen und Bürger kritisch und konstruktiv in die sozial gestalterischen Prozesse einzubringen“.

Ech si sécher, datt och dëse Jongbaueren- a Jongwënzerdag dovunner een Ausdröck wäert sinn an ech felicitéieren lech dozou a wënschen der Versammlung e gudde Verlaf. Ech soen lech Merci.

De Bléck an de gutt gefüllte Festsall vum LTA bezeit, datt d'Themen, déi um Jongbaueren- a Jongwënzerdag ugeschnidde ginn, ëmmer nees op groussen Interessé bei den Akteuren aus der Landwirtschaft stoussen

Jongbaueren- a Jongwënzerdag 2014

Wou ass d'Plaz vun deene jonke Baueren an der Gesellschaft?

Agrarpolitesch Stellungnahm vun de Lëtzebuenger Jongbaueren a Jongwënzer, virgedroe vum Fränz Schlechter, Vizepresident vun de LJB&JW

Um Virstandsdësch (v.l.n.r.): de Jeff Boonen, President vun de LJB & JW, mam Fränz Schlechter, Vizepresident, an de Membere vum Präsidium, Franky Peller, Marc Roeder, Charel Etringer a Laurent Frantz

Fortsetzung aus dem Duerf 11/12-2014

Budget-Aspuerungen

Bei de Budget-Aspuerunge stelle mir äis déiselwecht Fro: Eis Regierung huet sech jo virgeholl, fir richtig am Staatsbudget ze spueren; mir verstinn dëse Schratt, mee mir zweifelen awer u verschiddene Moossnahmen.

Et ass schued, datt d'Ënnerstëtzung fir d'Pläng vun de Ställ an Zukunft ewechfällt. Dës Mesuren treffe virun allem déi Jonk, well si am Ufank vun hirer Betribsiwwernehmung investéieren, fir hire Betrib nohalteg opzestellen. Mir waren immens frou, datt am Kader vum Agrargesetz – mat lech Här Minister – een Top up vu 15% op den Investitiounsbühelëfen ausgehandelt gouf. Fir datt d'Ënnerstëtzung fir déi Jonk awer déiselwecht bleift, fuerdere mir elo, datt Dir den Top up elo op 20% eropschrauft, esou wéi Bréssel et erlaabt, an äis iwwer dee Wee bei de Planungskäschten ënnerstëtzt!

Dësweidere fanne mir et keng gudd Iddi, fir de Stroumzouschoss ofzeschaffen an dofir d'Mehrfahrenversécherung méi héich ze subventionéieren. Dës Versécherung ass virun allem interessant op de Kulturen, an huet keng Virdeeler an der Mëllechproduktioun, obschonn dës Betriber mam Tarif agricole ënnert d'Äerm gegraff kruten.

Fusioun AGRIGESTION & SER

D'Lëtzebuenger Jongbaueren a Jongwënzer bedauern, datt d'Landwirtschaftskammer AGRIGESTION opgëtt an datt se an de Service d'Economie Rurale integréiert gëtt. Fir äis ass dëst e grouse Feeler! Eis Landwirtschaftskammer hätt vun der AGRIGESTION profitéiere kënnen, fir en effizienten a kompetente Berodungsdéngscht opzebauen, deen d'Produktioun an d'Economie zesummen analyséiert an d'Bauere ganzbetriblech beréit, esou wéi dat am Ausland op ville Plazen de Fall ass. Dee Moment hätt een d'Planzeberodung aus der Landwirtschaftskammer an d'AGRIGESTION integréiere kënnen. Domat wier och d'Aufgab vun eiser Landwirtschaftskammer méi kloer definéiert, déi hirem Rôle als Berufsvertretung eleng kënnt nogoen.

Si hätt e starke Berodungsdéngscht niewent sech gehat, fir eise Baueren an den zukünftigen Erausforderungen ënnert d'Äerm ze gräifen!

D'Lëtzebuenger Jongbaueren a Jongwënzer hu scho viru Joren – op dëser Plaz – déi ganzheetlech Betribsberodung gefuerdert, déi et erlabe géif, fir an de Betriber un de kleng Schrauwen ze dréinen. Leider si mir am Moment zu Lëtzebuerg just amgaangen de Contraire ze maachen, dat doduerch datt mir déi produktiounstechnesch a wirtschaftlech Berodungsdéngschter a verschidden Organisatiounen opdeelen.

Berodung & Wëssenstransfert

Iwwerhaupt ass et ze bedauern, datt mir a Punkto Berodung, Recherche a Wëssenstransfert an der Landwirtschaft net gewëllt sinn, fir méi ëffentlech Gelder ze investéieren. Et ass scho laang gewosst, datt eng staark Berodung a Recherche, d'Secteur wirtschaftlech stäerken. Mir gesinn an eiser Berodung, déi mir gemeinsam mam OekoZenter duerchféieren, dass dëst de richtege Wee ass, well de Beroder betribspezifesch

Léisunge mat de Baueren ausschafft, déi d'Baueren dann och ëmsetze wëllen. Grad mat deene ville Problemer, déi an deene leschte Méint opgetruede sinn, misst d'Zuel vun de Beroder dach direkt opgestockt ginn!

Et ass just iwwer dee Wee, wéi mir déi Erausforderunge vun der Zukunft – sief dat de Waasserschutz oder de Naturschutz – mee och déi ökonomesch Kompetitivitéit, stäerken. Mir fuerderen, datt déi ëffentlech Finanzmëttelen am Beräich vun der Recherche an der Berodung an d'Luucht gesat ginn, fir eng nohalteg Landwirtschaft zu Lëtzebuerg ze ënnerstëtzen.

Zum Schluss wëlle mir nach emol betounen, datt déi Fuerderungen an Iwwerleeungen – déi mir elo virbruecht hunn – guer net aus der Loft gegraff, mee absolut néideg sinn, fir datt jonk Leit sech widerhin op hire Familljebetriber néierloossen. Mir maachen een Opruff un lech, Här Minister, ze handelen an eis Fuerderungen an der Regierung virunzebréngen, fir datt déi jonk Baueren erkennen, datt si och an Zukunft nach hei am Land gebraucht ginn!

Niewent den Ancienë konnten op en Neits vill Jonker vun den Associatiounen vun der LLJ – JB & JW um Owend gezielt ginn

Fir datt d'Gesellschaft an déi politesch Responsabel, d'Stärkte vun de landwirtschaftleche Betriber nees schätze léieren

Usprooch vum Jeff BOONEN, President vun de Lëtzebuerger Jongbaueren a Jongwënzer

Léif Éiergäscht

Dir Dammen an dir Hären,

Wéi mir virun e puer Méint am Comité zesumme souzen, hu mir äis entscheed, als Thema vum Owend, de Familljebetrieb ze huelen. Et war äis wichteg, fir am internationale Joer vun der familljebedriwwener Landwirtschaft, d'Fro ze stellen, ob de Familljebetrieb – wéi mir en haut kennen – nach eng Zukunft huet, oder ob aner Forme vu Betriber an Zukunft wäerten néideg sinn, fir eng kompetitiv Landwirtschaft ze bedreiwen. Ech sinn dofir frou, datt mir mam Här Professor Dr. Thore Toews e Riedner fonnt hunn, deen a sengem Virtrag beliichte wäert, wat an Zukunft vun eise Betriber verlaangt gëtt – dat aus gesellschaftlecher oder maatschaflecher Siicht – a wéi d'Betriber sech dorobber astelle müssen.

De Begrëff Familljebetrieb ass net kloer definéiert an ass an dësem internationale Joer eigentlech haaptsächlech benotzt ginn, fir eng Effentlechkeetsaarbecht fir d'Landwirtschaft ze maachen. Et fënnt een awer e puer Charakteristiken an de landwirtschaftleche Familljebetriber erëm:

- d'Decisionkraaft läit an der Famill,
- d'Famill huet Verfügung iwwert d'Land – sief et am Eegentum oder iwwer d'Pacht,
- d'Aarbecht gëtt haaptsächlech vu Familljemitglieder assuréiert,
- an d'Wëssen an d'Erfahrung gi vun enger Generatioun an déi nächst weiderginn.

Dëst si ganz wichteg Bestanddeeler vum Familljebetrieb a stäerkt en. De jonke Bauer muss natierlech ausgebild ginn a muss sech och weiterbilden. Mee e groussen Deel vun der Wëssensvermittlung fënnt doheem am Betrib statt. D'Kombinatioun heivunner – zesumme mat der Schoul – mécht aus de jonke Bauere gutt ausgebildete Leit, déi capabel sinn, e Betrib selbstänneg ze féieren. Dëst ass dach eng optimal Ausgangspositioun fir déi zukünftige Erausforderungen an der Landwirtschaft ze léisen. A villen Deeler vun eiser Wirtschaft ginn esou Leit iwwert laang Zäit, an mat vill Käschten ausgebild.

An ech hoffen, dass eis Gesellschaft an eis politesch Responsabel aus der Regierung dës Stärkte vun eise landwirtschaftleche Betriber erëm schätze léieren an och unerkennen. Et huet een nämlech iwwert déi lescht Joren – a virun allem déi lescht Méint – ëmmer méi d'Gefill kriift, datt jiddereen der Meenung ass, besser ze wëssen, wéi ee Landwirtschaft bedreiwe soll, wéi de Bauer selwer.

Den Interessi fir eis Uleies oder fir eis Point de Vuen ass allgemeng éischer kleng. Op landwirtschaftleche Manifestatiounen oder Versammlungen, kënnst kee vun deene Leit – déi der Landwirtschaft

soen, wéi se ze funktionéieren huet – vun sech aus lauschteren, wat d'Landwirtschaft ze soen huet. Ech froe mech z.B. wou haut den Owend d'Vertreider aus der Agrar- an der Ëmweltkommissioun vun eise Regierungsparteie sinn?

Déi reduzéiert Unerkennung vun eisem Beruf war och de Grond, firwat dës Woch verschidde landwirtschaftleche Organisatiounen – dorënner och d'LJB&JW – an d'Däichhal op Ettelbréck op e Meeting invitéiert haten. Mir hunn op där Plaz drop higewisen, datt mir e staarke Secteur sinn, datt mir vill Leeschtunge bréngen an datt mir mat decidéiere wëllen, wéi eis Betriber sech an Zukunft entwéckele sollen. Ech behaupten, datt et eng gelongen Aktioun war, well méi ewéi 1.000 Leit friddlech un dësem Meeting Deel geholl hunn, an de Secteur gemeinsam seng Iwwerlegungen a Fuerderungen duergestallt huet.

An dës Fuerderunge passen och ganz gutt an d'Thema vun haut den Owend. Et kann dach net sinn, datt eis Familljebetriber d'Vefügungsgewalt iwwert hier d'Land verléieren, well de Staat sech en Expropriations- an e Virkafsrecht gëtt. Et kann och net sinn, datt eis Betriber mat ëmmer méi Direktiven, Oplagen, Kontrollen an administrativem Opwand zougetippt ginn. Mat allen Oplagen – mir wäerten an der Stellungnahme nach mat engem Beispill drop zeréckkommen – schwäche mir d'Familljebetriber an driewen de Strukturwandel nach méi schnell virun.

Ech maachen hei nach eemol en Appell un Iech, Här Minister Etgen, d'Suerge vun dem Secteur elo mat bei Är Regierungskollegen ze huelen an dann entsprechend ze handelen. D'Landwirtschaft brauch och keen Affekt, mee e Minister, dee konkret Léisunge virschléit an esou handelt, dass eis Betriber gestärkt

an d'Zukunft ginn. D'Léisunge solle virun allem aus Ärem Ministär kommen an net aus anere Ministären! Mir wëssen, dass déi d'Problemer oft nëmmen eesäitig gesinn!

An deem Zesammenhang fuerderen ech d'Regierung op, d'Kompetitivitéit vun der Lëtzebuerger Landwirtschaft erëm un déi éischt Stell an der Agrarpolitik ze setzen. Et ass jo eng Realitéit, datt mir eis Produkter fir europäesch a Weltmarktpräisser produzéieren. Mir schwätzen zwar gäre vu regionale Mäert, mee a Wierklechkeet ass awer keen dorunner interesséiert. Firwat soss gëtt am Kader vun de Spuermoossnahmen net gezéckt, fir an de Lëtzebuerger Promotiounsprogrammen ze spueren?

Op eise Betriber muss mir kompetitiv sinn, fir bei deenen aktuelle Maartpräisser produzéieren an e Gewënn maachen ze kënnen. Well soss si mir net méi laang mat dobäi! An d'Virgab fir d'Zukunft ass kloer: ëmmer méi bëlleg produzéieren an awer d'Ëmwelt nohaltig schützen. De sougenannte „Méi mat manner“! Ech sinn iwwerzeegt, datt Optiméierungspotential an eise Betriber a Systemer stécht. Dee wäert awer ni iwwer Direktiven, Oplagen a Verbueder erreecht ginn!

E Beispill: Dir kënnst de Rapsbau elo verbidden, fir ze verhënneren, datt Metazachlor an d'Waasser kënnst. Wat sinn d'Konsequenzen? Manner Residuen am Waasser, mee och manner Raps hei zu Lëtzebuerg an domat manner Sue fir d'Landwirtschaft, an zum Schluss e manner motivéierte Bauer. Ech sinn der Meenung, datt hei éischer d'Léisung doranner stécht, fir de Problem zesumme mam Bauer unzepaken, d'Landwirtschaft se sensibiliséieren an ze motivéieren aner Bewirtschaftungsmoossnahmen unzewinnen. Wann ech als Betrib iwwerzeegt gi sinn, da setzen ech eng Moossnam ëm. Wann ech eng Oplag oder e Verbuert kréien, da sinn ech schon negativ agestallt. Motivéiere geet haaptsächlech iwwer zwee Weeër: eng Prime bezuelen, déi de Risiko an den Opwand vun Betrib dréit. Oder beweisen, datt eppes funktionéiert an dem Bauer méi Suen erabrängt, d.h. do ass d'Berodung, d'Wëssenschaft an den Austausch gefuerdert.

Zum Schluss, wëll ech dofir betounen, dass et wichteg ass, keng Budgeten an der Landwirtschaft ze kierre wa mir all Erausforderungen an Zukunft meeschtere wëllen. D'Familljebetriber an den Dierfer, eng héichwäerteg Liewensmittelproduktioun, den Ëmweltschutz an d'Landschaftsflieg bréngen jidderengem eppes. Dat dierfe mir net op d'Spill setzen an enger nationaler oder europäescher Spuerpolitik.

Léif Leit,

Loosst mech dann, fir ofzeschléissen nach e puer Mercien ausschwätzen, fir déi respektiv moralesch a finanziell Ënnerstëtzungen, déi eiser Organisatioun zegutt kommen:

- E grouse Merci geet un de Bistum, fir d'Ënnerstëtzen, déi eis Raimlechkeeten an d'Personal am Centre Convict betreffen. Mir wëssen dat ze schätzen!

- E weidere Merci geet un den Här Minister Etgen an un seng Verwaltungen. Mir si frou, datt mir esou e gudden Kontakt hunn. Ech wëll op dëser Plaz betounen, datt mir d'Joer vill gutt Reunionen haten, virun allem fir d'Preparatioune vum PDR.

Här Minister, mir si jo och amgaangen - zesumme mam Service Jeunesse - e Seminaire vun den europäesche Jongbauere ze organisieren, deen am Kader vun der Lëtzebuerger Presidence während der Foire Agricole hei zu Ettelbréck soll stattfannen. Ech maachen hei nach emol een Opruff un Iech, fir äis déi néideg finanziell Ënnerstëtzen aus Ärem Ministär zoukommen ze loosse. Et wier dach extrem schued - an och dee falsche Message - wann dës landwirtschaftlechen Héichpunkt während der EU-Presidence iwwer aner Ministären an aner Partner misst finanziert ginn!

Weider Mercie ginn:

1. Un déi Verantwortlech vum Nohaltegkeets- a vum Familljeministär an un hir zoustänneg Verwaltungen. Mir si frou, datt mir ëmmer nees mat eisen Uleies bei si komme kënnen;
2. Un all déi landwirtschaftlech Organisatiounen, mat deene mir zesummeschaffen;
3. Un de Lycée Technique Agricole a speziell un den Här Direkter Tom Delles, fir d'Raimlechkeeten, déi mir iwwer d'Joer erduerch - an och haut nees - zur Verfügung gestallt kréien;
4. Un eisen Nationalaumônier, den Abbé Romain Richer, deen äis ëmmer gutt zur Säit steet.
5. Ech wëll eis Leit an der Zentral am Centre Convict net vergiessen - de Franz, deen äis ëmmer mat Rot an Dot zur Säit steet, d'Madame Chantal Heuschling-Rischette, déi d'Sekretariatsaarbecht assuréiert an d'Madame Jacqueline Monville, déi fir d'Kooperationsprojete vun eiser ONG zoustänneg ass.

6. E grouse Merci geet vu menger Säit aus och un eisen neie Landwirtschaftsberoder, de Claude Petit, deen d'Erausfuorderung ugeholl huet, fir fir d'LJB&JW an den OekoZenter ze schaffen. De Claude schafft zënter dem 1. November fir eis 2 Organisatiounen, a soll elo am Beräich vum Leguminosen-Ubau an dem reduzierte Sprëtzméttelasaz nei Denkestéiss ginn. Ech si mir sécher, dass hien e puer interessant Usätz an den nächste Joren op verschiddene Betriber wäert ëmsetzen.
7. Da wëll ech de Memberen aus dem Nationalcomité an dem Präsidium e grouse Merci soen, fir hire politeschen Asaz - sief dat op europäeschem oder nationalem Plang. Ouni hire benevolen Asaz kéinte mir keng esou grouss Präsenz weisen.
8. E weideren a leschte Merci geet un den Aarbechtsgrupp Zuucht an un eis regional Gruppe vun der Lëtzebuerger Landjugend - Jongbauere a Jongwënzer, déi dat ganz Joer iwwer eng Hand mat upaken, wann se gebraucht gëtt.

Ech soen Iech Merci!

Immens frou, fir de Kamerun mat senger Leit a senger Kultur kennegeléiert ze hunn

Andréck vum Caroline Scholtus vun der rezenter Visite de coopération am Kamerun, vum 8. bis 16. September 2014

Bebekiri Dir léif Leit,

E gudden Mount no eiser Kooperationsrees an de Kamerun, denken ech nach gär un déi Zäit zréck. An deenen 8 Deeg dohannen hu mir vill erlieft, geschmaacht a gesinn. An dësem Bericht wëll ech Iech e bësse vun där Rees erzielen.

Am meeschte sinn ech frou, endlech gesinn ze hunn, wéi a wou meng Tatta, d'Schwëster Lotty Scholtus, dohanne leeft! Am Süde vum Kamerun, zu Zoétélé, wunnt si direkt nieft engem Centre de Santé (deen ënner anerem vun der ONG ënnerstëtzt gouf), dem Collège Sainte Marguerite an enger schéiner Kierch. Anescht wéi d'Haaptstad Yaoundé, ass et eng immens gréng Géigend, besonnesch während der Reenzäit. Nodeems mir eng Visite iwwert de ganze Site gemaach hunn, huet eng Fra aus dem Duerf äis mat an hiert Maniok- a Kakuettefeld - matzen am Tropebësch - geholl an äis gewisen, wéi si de Maniok uplanzen. Ows hu mir Meedercher dierfen an engem Zëmmer vum Schülerinternat schlofen, a mir haten esouguer e Wiechter virun der Dier sëtzen. Deen huet just esou haart Musek gelauschert a matgesongen, sou datt mir eng Zäitche gebraucht hunn, fir anzuschlofen. Geduscht hu mir zwar an engem Buedzëmmer, mee do gouf et kee fléissend Waasser, dofir si mir äis en Eemer Waasser un de Pëtz siche gaangen.

Vu Zoétélé aus si mir den aneren Dag op Ndeng gefuer, wou d'Natur d'selwecht schéi bliwwen ass. Do si mir mam Pater - deen nach am September een dekoréierte Chrëschtbeemchen an der Stuff stoen hat - duerch eng 70 ha

Een Deel vum Grupp vun der LLJ - JB & JW mat de Schülerinnen aus dem Collège Sainte Marguerite a mat der Schwëster Lotty Scholtus

grouss Kakao- an Uebstplantatioun - dat och matzen am Tropebësch - getrëppelt. Et war flott ze gesinn, wéi a wou de gudden Schokla hierkënn. Ënnerwee hu mir nach vill aner exotesch Planzen entdeckt an de Romain krut souguer d'Geleeënheet, Bananne vum Bam ze schneiden. Dass Seechomessen extrem picke kënnen, huet d'Tessy op eemol ënnerwee am Gestrëpp materliewe missen. Gott sei Dank, hält de Wéi net allze laang un!

Zefridden an dankbar Beneficiairen an der neier Maternité vu Soa

An d'Staad Soa, déi net wäit ewech vu Yaoundé läit, si mir méi oft gefuer, fir de Centre de Santé Sainte Marie ze besichen. Dës Centre gouf a méi Etappe vun der ONG ënnerstëtzt. Et war super interessant dës Projet op der Plaz ze gesinn. Zënter Februar 2014 gëtt et do eng Maternité, déi och mat der Hëllef vun der ONG an der Ënnerstëtzung vum Lëtzebuerger Ministär

D'Caroline Scholtus mat enger Infirmière virum Centre de Santé zu Soa. Am Hannergrond de Pol Majerus

vun der Kooperatioun an der humanitärer Hëllef gebaut a mat dem néidege Material versuergt gouf. Mir hunn äis deen neien Deel vum Centre de Santé, deemno d'Maternité, ugekuckt éier se offiziell ageweit gouf. Et war schéin, aus eisem Gespréich mat de Mammen, Futur-Mamans an de Responsablen (Infirmièren, Aides soignants, Gardiens) erauszehéieren, dass si immens zefridden an dankbar iwwert dëse Projet sinn. D'Infirmièren hunn äis esouguer e klenge flotte Sketch virgespillt, iwwert den Alldag an hirem Centre. Wou se dunn e klenge Neigebuerene bruecht hunn, ware mir all erstaunt, datt d'Afrikaner eng ganz hell Faarf hunn, wa se op d'Welt kommen.

D'Gaaschtfreundschaft grouss geschriwwen

Iwwerall wou mir invitéiert waren, goufe mir härerlech empfaangen a kruten ee ganze Buffet zerwéiert; mat frëschem Uebst (Ananas, Papaya, Mango, Banannen, Waassermeloun, Clementinnen), Gromperen, Fleesch, Poulet a Fësch an alle Variatiounen, Râis, Banane plantain (gebode Banannen, déi mir perséinlech super geschmaacht hunn), Brout a ganz vill Geméis.

Eis Rees ass och an d'Duerf Ndziebetono gaangen, dat 170 km wäit ewech vu Yaoundé läit. Et ass d'Duerf, wou d'Schwëster Marie Pierrette, Verantwortlech vum Centre de Santé

Sainte Marie, grous ginn ass a wou nach e grousse Deel vun hirer Famill wunnt. Wat mir ëmmer méi no bei dat Duerf komm sinn, wat d'Stroossen ëmmer méi schlecht gi sinn. Knubbeleg Weeër an dunn och nach dee ville Reen, dee wéi mat Emeren erofgefall ass, waren eng richtig Erausfuerderung fir d'Chauffeuren. Wéi mir schlussendlech am Duerf ukomm sinn, si mir awer wéi ëmmer härerlech empfaange ginn. Nodeems mir dat klengt blechent Haischen erbléckst haten, mat engem Agank, wou e Lach war fir d'Toiletten an engem aneren Agank mat engem Lach fir sech ze duschen, hu mir äis einfach all fir eng kleng Kazewäsch entscheed. Owes waren du vun de Leit aus dem Duerf traditionell Dänz organiséiert ginn. Mat Trommelen a Gesank ass eng typesch afrikanesch Stëmmung opkomm an d'Danzféier hat mech dunn och e bëssi gepak. D'Feier ass bis spéit an d'Nuecht gaang, an dofir ass et deene meeschte vun äis schwéier gefall, angeschlossen. Obschonn ech direkt ageschlof sinn, well ech dat Trommelen éischer berouegend fonnt hunn, gouf ech du fréi moies vun engem Hunn erwächt. Ech menge ganz, dee stoung genee virun eiser Fënster!

Och eis Nuechten zu Yaoundé waren net ëmmer roueg. Am Centre d'accueil CASBA, an deem mir déi meescht Nuechte verbruecht hunn, haten se zwee Wuechthënn. Am Dag souzen se an hirem Zwinger, mee owes sinn se ronderëm gelaf. D'Tanja wollt eemol op d'Toilette (déi baussent eisen Zëmmere war) goen, wéi een Hond op hatt duergelaf komm ass. D'Tanja ass dunn nees erëm séier am Zëmmer verschwonn. Ongeféierlech hunn déi jiddefalls net ausgesinn.

Awer elo nach kuerz zrëck an d'Duerf Ndziebetono... Hei krute mir moies um 08:30 Auer Ragout mat Spaghettien zerwéiert! Si hu gemengt, dat géiff äis fir d'Mass stäerken, déi méi wéi zwou Stonne gedauert huet. No der Mass hu mir äis erëm op de Wee zrëck op Yaoundé gemaach. Ënnerwee hu mir alt erëm gemierkt, datt vill Leit et am Kamerun net esou genee mam Code de la route huelen. Si géifen am léifsten den Auto mat honnert Leit fëllen; Deen, deen am haartsten tut, huet Virfahrt; An d'Gurtpflicht kennen si souwisou net.

Et gi wierklech vill Ënnerscheeder tëscht do an hei, an ech hunn et immens interessant fonnt, mat de Leit aus dem Kamerun ze schwätzen, egal ob mat engem klenge Meedchen am Duerf (dat op eemol meng hell Hoer wollt upaken) oder engem jonken Uni-Student. Ech hunn et sympathesch fonnt, wéi d'Schwëster Marie Pierrette hinnen erkläert huet, datt ee bei äis an een Haus muss eragoen, fir den Handykredit opzelueden an datt d'Haus de Weekend zou wier. Am Kamerun steet all puer Meter e Verkeefer mat engem klenge Stand laanscht d'Strooss, fir Prepaid-Kaarten ze verkafen.

Alles an allem wunne mir awer all an där selwechter Welt an ech sinn immens frou, d'Chance gehat ze hunn, dëst Land, seng Mënschen a seng Kultur kennegeléiert ze hunn. Ech hoffen, mä klenge Réckbléck mat e puer Erënnerungen huet lech gefall. Ech kucke jiddefalls gär op eis Rees zrëck.

Caroline Scholtus

Lëtzebuurger Jongbaueren a Jongwënzer - Service Coopération a.s.b.l.

Ënnerstëtzung vun der Kooperatiounsaarbecht vun der ONG

Bei Geleeënheet vu sengem 50. Gebuertsdag huet den **Här Gast Welbes** vu Kanech, fréieren Nationalpresident vun de Lëtzebuurger Jongbaueren a Jongwënzer (1985-1989), der ONG e generéisen Don vu 1.800€ fir d'Kooperatiounsaarbecht am Interessi vum Bauerestand am Burkina Faso zoukomme gelooss. Nodréglech wënsche mir dem Gast all Guddes fir säi ronne Gebuertsdag a soen him e grouse Merci fir dee schéine Gest.

De Famillje vun de Verstuerwenen, der **Madame Hélène Baltus** vun Ierpeldeng an der **Madame Triny Mangan-Mehlen** vu Gréiwemaacher, dréckt de Verwaltungsrot vun der ONG säi chrëschtlecht Bäileed aus. Si hunn an hirer déiwer Trauer en Zeeche vun Hoffnung fir männerbemëttelt Bauerefamilljen an Afrika gesat.

All deenen, déi d'Kooperatiounsaarbecht vun der ONG op dës Manéier ënnerstëtzt hunn, soe mir e ganz grouse Merci!

(Fortsetzung Sait 12)

An dat misst dat 1. Motiv sinn. De Poopst Franziskus, deen erënnert eis drun, a bei him ass een a gudder Gesellschaft. Am Laf vun deenen 2000 Joer Geschicht hu mer dat jo ëmmer erëm fonnt. Den hellege Franziskus vun Assisi huet dat gemaach, an zwar op eng frappant an, ech géif gär soen iwwerdrifwen Aart a Weis, den Don Bosco huet dat gemaach, d'Mutter Teresa huet dat gemaach, de Maximilian Kolbe, an esou kënnst ee weiderfuere. De Poopst Franziskus freet eis nämlech genau esou ze handelen: kuck op Christus, op d'Evangelium wat mer elo gelies hunn, Jesus geet op deen Aussätzegen zou, e beréiert en, en hält en aus sengem Aus-Saz - d.h. e wor ofgeschiermt, erausgehait, exkommuniziert - hält en zréck an d'Gemeinschaft, en hält en erëm op, e reecht em d'Hand, dee Mënsch gétt erëm erageholl. Et geet also an eiser Kierch net drëm, déi alleguer auszeschléissen déi eis net ginn, mä et geet drëm déi eran ze

huelen, déi iergendwéi wëlle mat eis um Wee sinn. An do mierke mer dee groussen Ënnerscheid. Wéi oft héieren ech: ma dee gehéiert jo net zu eis. Wat heescht dat dann: zu eis gehéieren? Ass dat wann ee Sonndes an d'Mass geet, da gehéiert een zu eis? Soss kann een dann am Liewe maache wat ee wëllt. Sou einfach dierfe mer eis dat dach net maachen!

En 2. Leitmotiv, dat ass dat radikalt Vertrauen op d'Erbaarme vu Gott. Ech weess, dat ass oft schwierig, well da sinn all Mënschen, och dem Jesus seng an eis Feinden, erëm eng Kéier opgeholl an dës Léift vum Herrgott. Da kann et sinn datt anerer virun eis sinn, wou mir gemengt haten, déi hätten ni e Recht fir eranzekommen. Wann ech weess datt den Dout net dat lescht Wuert huet, obschons vill Leit dat esou mengen, a wann ech dohier alles hiergi kann, well mäi Räichtum net ech selwer sinn, mä Gott fir mech ass, dann... dann... jo wat dann? D'Léift, déi Gott selwer ass, reduzéiert alles op de Kär

vun der Botschaft vu Jesus. Liebe Gott und den Nächsten wie dich selbst.

Gottes Zil ass et, datt seng Schöpfung hir Vollendung an der Léift fënnt. Si soll eng Zivilisatioun vun der Léift ginn an de Jesus nennt dat: Räich Gottes.

Léif Membere vun der KMA, léif Leit déi dir dat hei liesst, et schéngt mer wichtig ze sinn, datt mer un dësem Räich Gottes mat Dynamismus, mat Visiounen schaffen, och wann se heiansdo utopesch kléngen. Et bréngt näischt ze soen: do misst een oder dat war ëmmer esou...! Et muss net een - ech muss! Hätten an Hatén, ... dat sinn 2 aarmer Staaten, huet meng Mamm schonn ëmmer gesot.

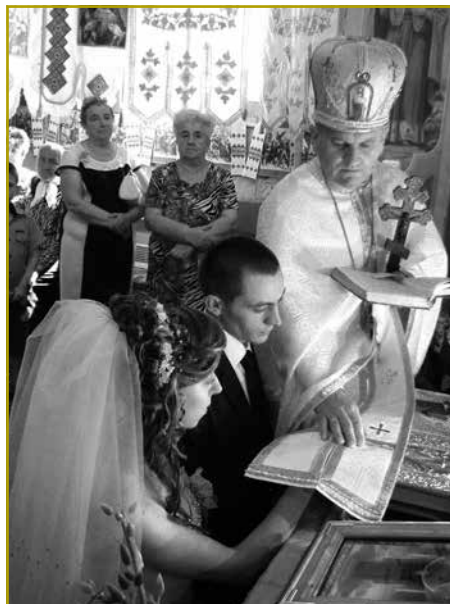
Loosse mer also an d'Zukunft kucken, eis keng Illusiounen maachen, awer mat Visiounen dat ophuelen, wat den Herrgott eis virleet, an doraus dat Beschit maachen, datt säi Räich, d'Räich vun der Léift, an dëser eiser Welt wiisst.

Fernand Huberty, Aumonier

Orthodoxie

Priester und verheiratet

Nach der Reihenfolge des Empfangs der beiden Sakramente (Ehe und Priesterweihe) sollte es richtiger heißen: „verheiratet und Priester“, sagte der verheiratete rumänisch-orthodoxe Priester Ioan Moga in Linz. Denn Priester können nicht heiraten, wohl aber können Verheiratete in der orthodoxen Kirche Priester werden. Das besagt auch, dass die Ehe und die Familie bereits vor der Priesterweihe des Ehemannes eine Identität für sich haben. Der Priesterweg bringt allerdings eine neue Ausrichtung mit sich, die sowohl die Ehefrau als auch die Kinder in einen grundlegenden Transformationsprozess mitnimmt. Darin liegt eine gewisse Spannung, aber auch ein unglaubliches Potenzial an Kreativität und seelischer Bereicherung. Das Ehe- und Familienleben eines orthodoxen Priesters ist alles andere als einfach, vor allem in der säkularen und pluralen Gesellschaft. Die geistlichen, ethischen, aber auch sozialen Erwartungen seitens der Gemeindemitglieder und seitens der Hierarchie sind hoch;

dem gerecht zu werden und zugleich jedem Familienmitglied (der Ehefrau, den Kindern) den nötigen Entfaltungsraum zu gewähren, gleicht einer Kunst. Es gibt dabei keine allgemein gültigen Rezepte, wie etwa über die Art und Weise, wie die Priesterehefrau in der

Gemeinde aktiv sein soll. Sicherlich ist jedoch viel Opferbereitschaft seitens der Ehefrau abverlangt. Das Gelingen hängt jedoch nicht einfach von äußeren Faktoren ab, sondern von der Einstellung des Ehepaares gegenüber dem Priesterdienst.

Pro-Oriente Newsletter 2/2013

Impressum

Herausgabe:

ACML
5, avenue Marie-Thérèse
L-2132 LUXEMBOURG

Verantwortung:

Aktioun:

Fernand Huberty 44743-251
Jean-Paul Schneider 44743-251

Duerf:

Romain Richer 44 743-562
Franz Glodt 44 743-252

Druck:

Saint-Paul Luxembourg

Erscheinungsdatum:

zehn mal jährlich